

ΣΑΤΥΡΙΚΗ ΣΤΗΛΗ
ΙΣΤΟΡ. Γ' ΤΣΕΣ

Ο Άβρακόνι Κουνούπης ψυχραραγεί! Πλησίον του εύρισκεται ο συμβολαιογράφος του κ. Μελανωμένου Ο Κουνούπης με σβυσμένη φωνή διατυπώνει τας τελευταίας του θελήσεις και κατορθίζεται ή διαθήκη του.

- Άκούς Μελανωμένε, φίλε μου;
- Άκούω, φτωχέ φίλε, λέγς.
- Άφίνω στή γυναίκα μου πενήντα χιλιάδες δραχμές.
- Κι' αν ξαναπαντρευτή; ρωτάει ο συμβολαιογράφος.
- Αν ξαναπαντρευτή, είπες;
- Ναί, αυτό είπα.
- Τότε τής αφήνω εκατό χιλιάδες!
- Εκατό χιλιάδες αν πάρη άλλον άνδρα και γιατί;
- Γιατί, ρωτάς φίλε μου; Γιατί πρέπει να πληρωθώ καλά ο άνθρωπος ποί θάχη το θέρρος να την πάρη! Κατάλοβες;.....

ΤΑ ΕΞΥΠΝΑ ΚΑΙ ΤΑ ΚΟΥΤΑ

Στό χορό. Κάποιος απρόσεκτος πάτησε την ουρά του φορέματος της κυρίας.

- Η Κυρία.— Στραβέ, μπουφο, μαγκούφη, άκμάτη!
- Ο Κύριος.— Κυρία μου!
- Η Κυρία.— Άχ! παρντόν... Νόμισα πως ήταν ο άντρας μου...

ΒΡΩΤΙΚΩΤΑΙΟΝ

ΤΟ ΠΡΩΤΟ ΣΟΥ ΦΙΛΙ

Όταν σε πρωτογάπησα είχα μεγάλη έννοια,
πού μ' έτυράναγες πολύ.
Ν' αφήνω μέσο' στα χείλη σου κι' εγώ τὰ κοραλλένια,
έρωτικώτατο φίλι.

Μά όταν σε πρωτοφίλησα, μιὰ νύχτα στο σκοτάδι
ώραιοτάτη φίλη μου,
Άπ' τὸ πολύ φκιασιδι σου κι' από τὸ κοκκινάδι...
Έπρσισηκαν τὸ χείλη μου. ΚΡΥΟΣ

ΣΤΗΝ ΑΓΑΠΗ ΜΟΥ

(Άβρότατον)

Πρέπει στο νου σου γάμαι και νύχτα και ήμέρα
Πρέπει κι' σὺ νά μ' αγαπᾷ; καθῶς σὲ αγαπῶ,
Γιατί ή ώρα ήγγικεν, ξαθή μου, νά στο πῶ
Πῶς θά σου πωρη ὁ διάολος τὸν σεβαστὸν πατέρα.
ΣΥΡΑΝΟ

ΣΤΗΝ ΓΥΝΑΙΚΑ ΜΟΥ

Τὰ γενέθλιά σου πάλι στα κουφά τὸ πήγες ψές,
κοί ποιός ξέρει σὸν και πέρου πόσα χρόνια κλέβεις πάλι!
Μά καυμένη, δὲν ήξεύρεις τὼν ἐπῶν σου τή, κλεψαίς
πῶς τής ξέρουνε οἱ άλλοι; ΓΚΡΑΦ

ΤΟ ΠΑΠΛΩΜΑ

Τώρα πού πιάνει κρύο κι' άρχίζει ὁ χειμῶνας
Και κάθε, ὅπου ξέρει νά ζήση, θέλει ξάπλωμα
Έμεις τὰ ἐγαλάσαμε και μένω κατά μόνας
Κατάλαβα τι θε νά πῆ «καυγᾷς δια τὸ πάπλωμα».
ΛΕΒΙΔ.ΘΑΝ

ΤΟ ΛΟΥΛΟΥΔΙ

Τὸ λουλουδι πῶχεις βάλει στο νερό,
ἄ κουσέ με, τὸ κολό σου δὲν γυρσει,
Π' εταξέ το άπ' τὸ σπῆτι σου, κυρά μου,
εἶνε μάγκας, τή ζωή μου νά χαρῶ, και σὲ κλέβει...
ΔΟΝ ΝΟΥΑΝ

ΑΠΟΓΟΗΤΕΥΣΙΣ

Τρελλή ξανθή άριστοκράτισσα
Μέσο' τήν καρδιά σου θέλησα νά μπῶ
Μά δίχως κειά ντροπή θά σου τὸ πῶ...
Στήν άγκινάρα πάλι πάτησα!

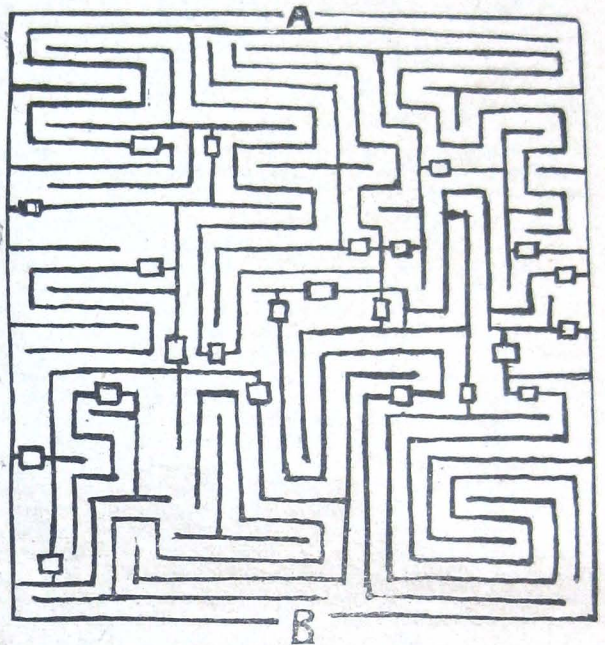
ZAK-ZAK

Ο ΝΕΟΣ ΜΑΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ

Όπως υπεσχέθημεν εις τούς άγαπητούς μας αναγνώστας, άρχιζομεν από σήμερα, πρὸς χάριν των, νέον διαγωνισμόν εις τὸ προσφιλέσ των «Μπουκέτο».

Τὸ κάτωθι τετράγωνο σχέδιον εἶνε ὀλόκληρος λοβρίνθος. Πρέπει νά εισέλθετε ὀπό τήν εἰσοδὸν Α. και νά ἐξέλθετε ὀπό τήν ἐξοδὸν Β. Ἡμπορεῖτε άκόμη, ἐν άνάγκη, νά περάσετε ἐπάνω ἀπό ἕνα ἢ τὸ πολὺ ἀπό δύο τῶν σημειουμένων ἐν τῷ σχεδίῳ τετραγωνιδίων. Τὸν δρόμον σας θά τὸν χαράξετε δια γραμμῆς.

Ἐπιτυχέστεραι λύσεις θά θεωρηθοῦν ἐκείναι τῶν ὀποίων ὁ δρόμος ἀπό Α. μέχρι Β θά εἶνε συντομώτερος και ἐκείναι εις τὰς ὀποίας ἡ γραμμὴ ἀπό Α. μέχρι Β δὲν θά διέλθῃ παρὰ ἐπὶ ἑνὸς ἢ κανενὸς ἀπολύτως τετραγωνιδίου.

Λύσεις γίνονται δεκταί μέχρι τῆς 25ης Νοεμβρίου. Ἐπειδὴ δὲ τὰ δῶρα τὰ ὀποία θά δοθοῦν εις τούς λύτας ἀνέρχονται εις 20, ἐκάστη λύσις θεόν νά συνοδεύεται με δραχμῆν.

Τήν ήμέραν τῆς κληρώσεως δύναται νά παρλοταται εις τὰ γραφειά μας οἰοσδήποτε τῶν αναγιστῶν μας. Θά τούς εἰδοποιήσωμεν πρὸς τοῦτο

Τὰ δῶρα τὰ ὀποία θά δοθοῦν εις τούς λύτας, κατόπιν κληρώσεως, εἶνε τὰ ἑξῆς 20 :

- 1) Ἐνα ἀνθοδοχεῖον, 2) Μία ὀδοντόποστα «Κολυός», 3) Μία Σιγαροθήκη, 4) Μία ρόβδος, 5) Μία χιένα για τὰ μολλιά, 6) Ἐνας λαϊμοδέτης, 7) Ζεῖγος κουμπιῶν μανιευτῶν πολυτελῶν, 8) Μία νιονζίνα βραχιόλια γιάλινα τῆς μόδας, 9) Ἐνα νουτι ἐκλεκτῆς ποιότητας, 10) Ἐνα κουτι ἀρωματικῶν σαπῶνων. 11) Ἐνα μελανοδοχεῖον γραφείου, 12) Ἐνα κονδυλοφόρο «Στιλό», 13) Ἐνα μαντυλάκι τῆς τεπέης μετ' ἕξιο, 14) Ἐνας κουτι γλυκῶν ἀπό τὸ «Ντιρέ», 15) Μία πῆλα ὀξίος, 16) Ἐνα φιαλίδιον μινιέρονου ἀρωματος, 17) Πέντε τετραδάγραμα λαχεία τῆς Στόλου, 18) Ἐνα ζιγος γαιτιῶν, 19) Δύο τόμοι τῆς «Βιβλιοθήκης τοῦ Μπουκέτου» και 20) Μία τριηλίτα τῆς «Μπουκέτου» δωρεάν.

ΣΚΕΨΕΙΣ ΤΟΥ ΑΝΑΤΟΛ ΦΡΑΝΣ

Τὸ κοκό εἶνε ἀπαραίτητο. Ἐχει ὀπως τὸ καλὸ τήν πηγὴ του εις τήν ἀνθρώπινη φύσι. Εἶμοσσε εὐτυχεῖς ἐπειδὴ εἶμαστε δυστυχεῖς... Ἄν μποροῦσα νά ἐκλέξω μετοξὺ τῆς ὀρειότητος και τῆς ἀληθείας θά προτιμοῦσα τήν ὀρειότητα. Τολμῶ νά εἰπῶ ὅτι μόνο ή ὀρειότης εἶνε ἀληθινή.

Ἡ γυναίκα εἰδίδαξ εις τὸν άνδρα τήν εὐγένεια, τή διάκρισι και τήν υπερηγάνεια. Μᾶς ἔμαθε τήν τεχνη ν' ἀρῶσωμεν.

Δὲν κυβερνᾷ τὸν κόσμον ή λογική, ἀλλὸ τὸ αἰσθημα. Τὸ παρελθόν εἶνε ή μόνη ἀνθρώπινη ἀλήθεια. Μία γυναίκα εἶνε εἰλικρινῆς, ὀταν δὲν λέγη περιττά ψέμματα. (Μισαφρ).

Η ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΚΑΙ Η ΑΓΑΠΗ

- Ἡ γυναίκες δίδουν στή φίλια ὀτι περισιύει ἀπό τὸν ἔρωτα.
- Όταν καταγορητε ὀλες γεινῶς τῆς γυναίκες, ὀλες ἐξεγείρονται ἐναντιον σας, ὀταν ὀμως καταγορητε κάθε μία χωριστά ὀλες συμφωνοῦν μαζί σας.
- Όταν τὰ μάτια τῆς γυναίκας γαμῖζουν δάκρυα, τότε ὀ άνδρας άρχίζει νά μὴ βλέπει καθαρά.
- Όλα τὰ συχωροῦν ή γυναίκες ἐκτός τῆς περιφρονήσεως. Ν. ΧΑΤΖΗΕΛΕΥΘΕΡΙΟΥ